

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

Αριθμός απόφασης 4213 /2025

(Αριθμός κατάθεσης κλήσης 201485/7455/2025)

(Αριθμός κατάθεσης Α ανακοπής 140548/5481/2025)

(Αριθμός κατάθεσης Β ανακοπής 175306/6627/2025)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Ακριβή Κωτσοπούλου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου, και από την Γραμματέα Δήμητρα-Μαρία Βεροπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, την 18^η Νοεμβρίου 2025, για να δικάσει τις υποθέσεις:

Α. ΚΑΛΟΥΣΑ-ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑ:

η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ιωάννας ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ με ΑΜ Δ.Σ.Α. 42247.

ΚΑΘ'ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ-ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Η Ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία ενεργεί ως διαχειρίστρια απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, που κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία

που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

Η ανακόπτουσα κατέθεσε ενώπιον της Γραμματείας του Δικαστηρίου αυτού την από 06.06.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ανακοπή της, η

(Ειδική διαδικασία)

συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 29.01.2036. Ήδη, με την από 12.08.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης κλήση της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, η καλούσα-ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η ως άνω ανακοπή της.

Β. ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑ:

οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Ιωάννας ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ με ΑΜ Δ.Σ.Α. 42247.

ΚΑΘ'ΗΣ Η ΚΛΗΣΗ-ΚΑΘ'ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Η Ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία

που εδρεύει στη , και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία ενεργεί ως διαχειρίστρια απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία

που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, που κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία , που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της

Η ανακοπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 11.07.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ανακοπή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση των υποθέσεων στο ακροατήριο και μετά τη συνεκφώνησή τους από το οικείο πινάκιο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νόμιμα εισάγεται με την από 12.08.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης κλήση της καλούσας-ανακόπτουσας η από 06.06.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ανακοπή.

Ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού εκκρεμούν: Α. Η από 06.06.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ανακοπή και Β. η από 11.07.2025, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ανακοπή, οι οποίες πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν, αφού υπάγονται στην ίδια (ειδική) διαδικασία, αφορούν στους ίδιους διαδίκους και διευκολύνεται και επιταχύνεται ένεκα της μεταξύ τους συνάφειας η διεξαγωγή της δίκης, ενώ επέρχεται συγχρόνως μείωση των εξόδων (άρθρα 31 § 1 και 246, 585 ΚΠολΔ).

Α. Η ανακοπτούσα με την υπό στοιχείο Α ανακοπή της ζητεί, για τους αναλυτικά αναφερόμενους στο δικόγραφο λόγους, να ακυρωθούν: α) Η με αριθμό διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, β) η από 23.05.2025 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής, καθώς και να καταδικασθεί η καθ' ης στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη ανακοπή, στο δικόγραφο της οποίας παραδεκτά σωρεύονται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 632 παρ. 6 και 218 περ. δ' και ε' του ΚΠολΔ, η ανακοπή του άρθρου 633 ΚΠολΔ κατά της με αριθμό διαταγής πληρωμής και η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ κατά των ανακοπτόμενων πράξεων εκτέλεσης, καθώς υφίσταται ταυτότητα διαδικασίας και δεν επέρχεται κίνδυνος σύγχυσης από τη σύγχρονη εκδίκασή τους, αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρα 14 παρ. 2, 632 παρ. 1, 633 παρ. 2, 933 παρ. 1, 3 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του ΚΠολΔ (άρθρα 632 παρ. 2 εδ. β', 937 παρ. 3 ΚΠολΔ). Ακολουθως, η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα, ήτοι εντός της προθεσμίας του άρθρου 633 παρ. 2 ΚΠολΔ, αφού κατατέθηκε στη Γραμματεία τούτου του Δικαστηρίου την 06.06.2025 και επιδόθηκε στην καθ' ης την 11.06.2025 (βλ. την με αριθμό έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, , δοθέντος ότι η με αριθμό διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στην ανακοπτούσα την 20.05.2025 (βλ. την σχετική επισημείωση στο σώμα της

ένδικης επιταγής της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών

Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 933 παρ. 1 σε συνδ. με άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το ν. 4335/2015, 147 παρ. 2 ΚΠολΔ). Συνεπώς, η ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικώς δεκτή και να ερευνηθεί η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της (άρθρο 933 του ΚΠολΔ).

Β. Η ανακόπτουσα με την υπό στοιχείο Β ανακοπή της ζητεί, για τους αναλυτικά αναφερόμενους στο δικόγραφο λόγους, να ακυρωθεί η με αριθμό έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών, με την οποία κατασχέθηκε αναγκαστικά η λεπτομερώς περιγραφόμενη ακίνητη περιουσία, ιδιοκτησίας κατ'επικαρπία της ανακόπτουσας, καθώς και να καταδικασθεί η καθ'ης στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η κρινόμενη ανακοπή, αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού (άρθρο 933 παρ. 1, 3 ΚΠολΔ) για να συζητηθεί κατά την προκείμενη ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του ΚΠολΔ (άρθρο 937 παρ. 3 ΚΠολΔ). Η ανακοπή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 933 παρ. 1 σε συνδ. με άρθρο 934 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από το ν. 4335/2015, 147 παρ. 2 ΚΠολΔ), δοθέντος ότι η ως άνω ανακοπή επιδόθηκε στην καθ'ης την 23.07.2025, δυνάμει της με αριθμό έκθεσης επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, 1. Συνεπώς, η ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικώς δεκτή και να ερευνηθεί η νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της (άρθρο 933 του ΚΠολΔ).

Με τον πέμπτο λόγο ανακοπής ο οποίος βάλλει κατά του εκτελεστού τίτλου, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η με αριθμό διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και η επισπευδόμενη βάσει αυτής εκτέλεση είναι άκυρη, επειδή στη σύμβαση, δυνάμει της οποίας εκδόθηκαν οι ως άνω εκτελεστοί τίτλοι περιλαμβανόταν καταχρηστικοί και επομένως, άκυροι Γ.Ο.Σ., η δε ακυρότητα μέρους της σύμβασης επιφέρει και την ακυρότητα ολόκληρης της σύμβασης κατ'άρθρο 181 ΑΚ. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι παρά το νόμο και, συνεπώς, άκυρα έγινε συμβατικά μετακύλιση της εισφοράς του Ν. 128/75 σ' αυτόν, καθότι σύμφωνα με το νόμο η εν λόγω εισφορά βαρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα και όχι τους πιστολήπτες, ενώ παράνομος περαιτέρω είναι και ο ανατοκισμός αυτής,

καθότι η καθ' ης κεφαλαιοποιούσε, τόκιζε και ανατόκιζε το ποσό της εισφοράς του Ν. 128/75 κάθε φορά που προέβαινε σε χρεώσεις τόκων πάσης φύσης και ανατόκιζε τα ποσά της, αφού στο κάθε φορά προκύπτουν υπόλοιπα κεφάλαιο υπολόγιζε τόκους (εκτοκισμός) περιέχοντες και ποσά εισφοράς του Ν. 128/1975, στο νέο δε προκύπτουν εκάστοτε κεφάλαιο υπολόγιζε νέους τόκους περιέχοντες και εισφορά, ο παράνομος αυτός εκτοκισμός και ανατοκισμός των ποσών της εισφοράς γινόταν με την ενσωμάτωσή της στο επιτόκιο υπολογισμού των πάσης φύσης τόκων, καθώς το ισχύον νομικό καθεστώς επιβάλλει ανατοκισμό των τόκων και όχι ανατοκισμό εξόδων, εισφορών ή προμηθειών, με αποτέλεσμα να επηρεάζεται η αποδεικτικότητα της απαίτησης της καθ' ης με έγγραφα και το εκκαθαρισμένο του συνόλου της απαίτησής της και η ανακόπτουσα να υφίσταται συγκεκριμένη ζημία, όπως αναλύεται στο δικόγραφο της ένδικης ανακοπής. Ο λόγος αυτός της ανακοπής βάλλει κατά του κύρους της επίδικης απαίτησης, κατά το χρόνο έκδοσης της ως άνω διαταγής πληρωμής, εξαιτίας της θεμελίωσής της σε παράνομες χρεώσεις, κατά το σκέλος του που θεμελιώνεται στο ότι η εισφορά του Ν. 128/1975 μετακυλίστηκε παρά το νόμο συμβατικά στον ανακόπτοντα, θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος λόγω αοριστίας, αφού με αυτόν δεν προσβάλλονται συγκεκριμένα κονδύλια του λογαριασμού, που εξυπηρέτησε την επίδικη σύμβαση, λόγω της επικαλούμενης ως άκυρης επιβάρυνσης του συμβατικού επιτοκίου με την εν λόγω εισφορά, με αντίστοιχο προσδιορισμό των συνεπειών στην εξέλιξη των οφειλών του, αλλά προβάλλεται μία γενική αμφισβήτηση της ορθότητας του σε βάρος της καταλοίπου. Εξάλλου, για την πληρότητα του λόγου αυτού της ανακοπής ο ανακόπτων πρέπει να συνδέει τον καταχρηστικό χαρακτήρα των ΓΟΣ με συγκεκριμένες έννομες συνέπειες, οι οποίες επήλθαν ακριβώς λόγω της εφαρμογής τους, και δεν θα επερχόταν, εάν δεν υπήρχαν αυτοί οι ΓΟΣ. Η ύπαρξή τους στο κείμενο της σύμβασης, χωρίς να συνδέονται με ορισμένο τρόπο με τη δημιουργία της προς είσπραξη απαίτησης, δεν αρκεί για την παραδεκτή προσβολή της αναγκαστικής εκτέλεσης (ΑΠ 350/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαμ 32/2022, ΕφΚρητ. 13/2021, ΜΠρΠειρ 799/2023 ΝΟΜΟΣ, Β. Παπαδούλη, Αφηρημένη υπόσχεση ή αναγνώριση χρέους, 2022, σελ. 376 επ.).

Ι. Από τη διάταξη του άρθρου 626 παρ. 2 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι, το δικόγραφο της αίτησης για την έκδοση διαταγής πληρωμής πρέπει να περιέχει: α) όσα ορίζουν τα άρθρα 118 και 117 και το άρθρο 119 παρ. 1 του Κώδικα αυτού, β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων, με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους, των οποίων

ζητείται η καταβολή, ενώ, σύμφωνα με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, στην αίτηση του δικαιούχου για την έκδοση διαταγής πληρωμής πρέπει να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα, από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό αυτής. Από τις διατάξεις αυτές, που δεν περιλαμβάνουν παραπομπή στο άρθρο 216 παρ. 1 περ. α' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 623 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι στο δικόγραφο της αίτησης για την έκδοση διαταγής πληρωμής, για τον προσδιορισμό της χρηματικής απαίτησης, για την οποία ζητείται η έκδοσή της, ούτως ώστε να πληρούται ο αντίστοιχος νόμιμος όρος, δεν απαιτείται να παρατίθεται το σύνολο των γενεσιουργών της απαίτησης περιστατικών, αλλά αρκεί η παράθεση πραγματικών περιστατικών που να εξαστομικεύουν την απαίτηση υπό την άποψη αντικειμένου, είδους και τρόπου γένεσής της και που να δικαιολογούν συμπέρασμα αντίστοιχης συγκεκριμένης οφειλής εκείνου, κατά του οποίου απευθύνεται η αίτηση έναντι του αιτούντος (ΑΠ 330/2012 και ΑΠ 15/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 110/2008 ΕπισκΕμπΔ 2008. 740). Ειδικότερα, στην αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής από δανειακή σύμβαση, αρκεί να αναφέρεται η σύμβαση μεταξύ των διαδίκων, η συμφωνία περί αναγωγής του αποσπάσματος των βιβλίων της τράπεζας σε έγγραφο απόδειξης της απαίτησης και του ύψους αυτής, το οριστικό κλείσιμο ή η καταγγελία της σύμβασης, το ύψος του οριστικού καταλοίπου, καθώς και το απόσπασμα κίνησης του λογαριασμού, δίχως να είναι ανάγκη να εμπεριέχονται στο περιεχόμενο της αίτησης τα επιμέρους κονδύλια χρεοπιστώσεων του λογαριασμού κίνησης, εφόσον αυτά εκτίθενται στο συνημμένο στην αίτηση αντίγραφο ή απόσπασμα του λογαριασμού (βλ. ΑΠ 370/2012 ΧρΙΔ 2012. 609). Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται να αναφέρεται στη διαταγή πληρωμής (ή στην αίτηση για την έκδοσή της) το επιτόκιο, βάσει του οποίου υπολογίζονται οι τόκοι, αφού δεν αποτελεί στοιχείο της αίτησης ή της διαταγής πληρωμής, ούτε είναι αναγκαία η παράθεση του ποσοστού του επιτοκίου, βάσει του οποίου καθορίζονται τα κονδύλια των τόκων, που περιλαμβάνονται στον λογαριασμό, αφού τα λοιπά σταθερά στοιχεία (κεφάλαιο – χρόνος) επιτρέπουν τον υπολογισμό του επιτοκίου βάσει απλών αριθμητικών πράξεων. Εξάλλου, η περιλαμβανόμενη στη σύμβαση ειδική συμφωνία ότι η οφειλή του δανειολήπτη προς την τράπεζα, που θα προκύψει από το οριστικό κλείσιμο της σύμβασης, θα αποδεικνύεται από το απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της τράπεζας, είναι, ως δικονομική σύμβαση, έγκυρη. Το απόσπασμα αυτό, στο οποίο αποτυπώνεται η κίνηση, το κλείσιμο του λογαριασμού και το κατάλοιπο, επέχει θέση αποδεικτικού μέσου με ισχύ ιδιωτικού `εγγράφου, το αντίγραφο δε αυτού έχει

αποδεικτική δύναμη ίση με το πρωτότυπο, εφόσον η ακρίβειά του βεβαιώνεται από αρμόδια αρχή ή Δικηγόρο (άρθρα 449 παρ. 1 ΚΠολΔ, 52 Ν.Δ. 3026/1954, 14 Ν. 1599/1986). Στην περίπτωση, όμως, των μηχανογραφικώς τηρούμενων εμπορικών βιβλίων, η εκτύπωση του αποσπάσματος των βιβλίων αυτών, που περιέχονται σε ηλεκτρονική μορφή εντός του υπολογιστή, με τη σχετική βεβαίωση της γνησιότητας της εκτύπωσης από τον υπάλληλο που ενήργησε την εκτύπωση, αποτελεί το πρωτότυπο έγγραφο, που έχει εις χείρας της η τράπεζα προς απόδειξη του περιεχομένου του εξαχθέντος από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή αποσπάσματος των βιβλίων της. Συνεπώς, το απόσπασμα αυτό μπορεί, σε συνδυασμό με την έγγραφη σύμβαση της πίστωσης, να στηρίξει κατά νόμο την έκδοση διαταγής πληρωμής κατά του πιστούχου, ο οποίος δύναται πάντως να αμφισβητήσει το ύψος των περιεχομένων στο απόσπασμα κατ' ιδίαν κονδυλίων πιστοχρεώσεων (βλ. ΑΠ 570/2010 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1472/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακολουθώντας, από τις διατάξεις των άρθρων 915 και 916 ΚΠολΔ προκύπτει ότι για την, υπό την μορφή της αναγκαστικής εκτέλεσης, παροχή έννομης προστασίας, απαιτείται ως προϋπόθεση, εκτός από την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου, η ύπαρξη απαίτησης, η οποία να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη. Βέβαιη είναι η απαίτηση όταν δεν εξαρτάται από αναβλητική αίρεση ή προθεσμία που προϋπήρχε πριν από την έναρξη της αναγκαστικής εκτέλεσης. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση, όταν από τον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο, χωρίς την ανάγκη συνεκτίμησης και άλλων εγγράφων με δεσμευτική αποδεικτική δύναμη, προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής (Εφ.Αθ. 4901/2000 ΕΛΛΔνη 2001.776). Αυτό επιβάλλεται προκειμένου ο οφειλέτης να τελεί σε γνώση του ποσού και του ποιού της παροχής, για την ικανοποίηση της οποίας μπορεί να γίνει σε βάρος του αναγκαστική εκτέλεση. Είναι δε εκκαθαρισμένη η απαίτηση και όταν μπορεί να καθοριστεί κατά ποσό με αριθμητικό υπολογισμό (ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, ΑΠ 653/2013 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, η κατάσχεση δεν πάσχει, επειδή αυτή επιβλήθηκε για ποσό μικρότερο από το αναφερόμενο στην επιταγή ή το πράγματι οφειλόμενο, λόγω περιορισμού της απαίτησης, εφόσον βεβαίως ο περιορισμός είναι ορισμένος και δεν επιφέρει μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη (ΑΠ 1773/2001 ΕΛΛΔνη 2002.1386, Εφ.Αθ. 4901/2000, Εφ.Πειρ.(Μον). 86/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), αφού, όπως προκύπτει από τα άρθρα 904, 915, 916 και 924 ΚΠολΔ, ακυρότητα δεν υπάρχει και αν ακόμα η κατάσχεση έχει επιβληθεί για ποσό μεγαλύτερο του πράγματι οφειλόμενου (Εφ.Αθ. 4901/2000 ό.π., Εφ.Πειρ.(Μον.) 86/2022 ό.π.). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 924 ΚΠολΔ, η

επιταγή με την οποία αρχίζει η αναγκαστική εκτέλεση, πρέπει να περιέχει σύντομη μνεία του ποσού που οφείλεται, χωρίς, όμως, να απαιτείται να εκτίθεται το ιστορικό κάθε κονδυλίου. Ειδικότερα, αρκεί να προκύπτει από την επιταγή η αιτία της απαίτησης, η οποία κατ' αρχήν θα προκύπτει από το αντίγραφο του τίτλου, κάτω από το οποίο γράφεται η επιταγή, καθώς και η οφειλή κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Εφόσον έχει γίνει ο διαχωρισμός αυτός, η επιταγή παρουσιάζει πληρότητα και απόκειται στον οφειλέτη να ισχυρισθεί και να αποδείξει την απόσβεση της απαίτησης ή την ανακρίβεια των κονδυλίων ή τον εσφαλμένο υπολογισμό ή το παράνομο των τόκων. Επίσης, ούτε ο τρόπος υπολογισμού των οφειλομένων τόκων, αλλά ούτε και το ποσό αυτών χρειάζεται να αναφέρεται στην επιταγή, αφού το ποσοστό του τόκου ορίζεται από τον νόμο και το ποσό των τόκων που θα καταβληθεί, μπορεί να βρεθεί με απλό μαθηματικό υπολογισμό βάσει του ποσοστού αυτού και του χρονικού διαστήματος που θα έχει παρέλθει μέχρι της ημερομηνίας εξόφλησης της επιταγής. Αν η επιταγή δεν περιέχει τα ως άνω στοιχεία, επέρχεται ακυρότητα που κηρύσσεται από το δικαστήριο, εφόσον κατά την κρίση του προκαλείται από την αοριστία της επιταγής στον οφειλέτη δικονομική βλάβη που δεν μπορεί να επανορθωθεί με άλλο τρόπο παρά με την κήρυξη της ακυρότητας (ΑΠ 474/1999, ΕΑ 42/2025, Εφ.Πατρ. 21/2021, Εφ.Αθ. 2838/2002, Εφ.Πειρ.(Μον). 217/2020 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 585 παρ. 2, 632 παρ. 1, 216 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι λόγοι ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής πρέπει να είναι σαφείς και ορισμένοι, μπορούν δε να αφορούν είτε την τυπική ακυρότητα της διαταγής πληρωμής, με την έννοια ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι και οι διατυπώσεις που απαιτούνται, σύμφωνα με τα άρθρα 623 επ. ΚΠολΔ, για την έκδοση έγκυρης διαταγής πληρωμής, είτε την ουσιαστική ακυρότητα αυτής (διαταγής πληρωμής), με την έννοια ότι ο ανακόπτων αμφισβητεί την ύπαρξη της οφειλής του, προβάλλοντας ανατρεπτικές ή διακωλυτικές της γεννήσεως της απαιτήσεως του καθ' ου η ανακοπή, ενστάσεις. Στην αντίθετη περίπτωση, οι λόγοι αυτοί απορρίπτονται ως αόριστοι (ΑΠ 2073/2007, ΕΛΛΔ/νη 49.424, ΕφΑθ. 1159/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με τον έκτο λόγο της υπό στοιχείο Α ανακοπής που βάλλει κατά του εκτελεστού τίτλου η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι οι ανακοπόμενες διαταγές πληρωμής είναι άκυρες, καθόσον περιγράφει την απαίτηση κατά τρόπο αόριστο, που δημιουργεί αμφιβολίες για τον ορθό υπολογισμό της και ειδικότερα δεν προσδιορίζεται το είδος των τόκων (συμβατικοί, υπερημερίας) και σε ποιο ύψος του κεφαλαίου αφορούν, ούτε και η έναρξη της τοκοφορίας και το εφαρμοσθέν επιτόκιο.

Ο ως άνω λόγος ανακοπής είναι μη νόμιμος και πρέπει να απορριφθεί, διότι δεν είναι αναγκαίο να περιλαμβάνεται στη διαταγή πληρωμής και στην επιταγή προς πληρωμή ο τρόπος, με τον οποίο υπολογίστηκε και διαμορφώθηκε το κατάλοιπο της δανειακής συμβάσεως (μετά από τυχόν καταβολές του δανειολήπτη), δοθέντος ότι ο τρόπος υπολογισμού και διαμόρφωσης αυτού προκύπτει με απλούς μαθηματικούς υπολογισμούς, καθώς και από το προσκομισθέν προς απόδειξη της απαίτησης της καθ' ης απόσπασμα των εμπορικών βιβλίων της (βλ. ΑΠ 227/2012 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, το επιτόκιο (συμβατικό και υπερημερίας) δεν απαιτείται να αναφέρεται στα προσκομιζόμενα για την έκδοση της διαταγής πληρωμής αποσπάσματα της κίνησης του τηρηθέντος για την εξυπηρέτηση της δανειακής σύμβασης λογαριασμού, διότι αυτό προκύπτει από την δανειακή σύμβαση.

II. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 924 παρ. 1 ΚΠολΔ, η επιταγή ως πρώτη πράξη της αναγκαστικής εκτέλεσης και συνάμα της προδικασίας της πρέπει απαραίτητα να επιδίδεται στον καθού η εκτέλεση οφειλέτη, ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ σαφώς προκύπτει ότι ο καθολικός ή ειδικός διάδοχος του δικαιούχου (δανειστή), ο οποίος δεν αναφέρεται στον εκτελεστό τίτλο και δικαιούται κατ' άρθρο 919 παρ. 1 ΚΠολΔ ή άλλη ειδική διάταξη να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση, υποχρεούται για το έγκυρο της αναγκαστικής εκτέλεσης που ενεργείται απ' αυτόν, να κοινοποιήσει στον καθού η εκτέλεση νέα επιταγή, ακόμη και αν έχει κοινοποιηθεί προηγουμένως επιταγή από τον αναφερόμενο στον εκτελεστό τίτλο αρχικό δικαιούχο, καθώς και τα νομιμοποιητικά της διαδοχής του έγγραφα, είτε αυτά είναι δημόσια, είτε ιδιωτικά, τόσο για την έναρξη όσο και για τη συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η υποχρέωση αυτή είναι ανεξάρτητη και πρέπει να γίνεται ακόμα και όταν ο καθού η εκτέλεση γνωρίζει για την επελθούσα διαδοχή. Απαιτείται δε η επίδοση ολοκληρών των εγγράφων και όχι αποσπασμάτων. Αυτά πρέπει να κοινοποιούνται ως πρωτότυπα επίσημα έγγραφα, μη αρκούσης, της απλής μνείας τούτων στην επιταγή. Η παράβαση του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ συνεπάγεται ακυρότητα της εκτέλεσης ανεξαρτήτως βλάβης, δεδομένου ότι η φράση του νόμου «δεν δύναται να αρχίσει ή να συνεχίσει την αναγκαστική εκτέλεση» είναι ισοδύναμη με την απειλή ακυρότητας. Τυχόν ακυρότητα της επιταγής που επέδωσε ο αρχικός δικαιούχος δεν επιδρά στο κύρος της νέας επιταγής, η οποία έχει αυτοτέλεια έναντι της προηγούμενης. Παρά τα ανωτέρω, στην περίπτωση της διαδοχής του δικαιούχου λόγω σύμβασης μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων τραπεζικών απαιτήσεων κατά τους ορισμούς των ν. 4354/2015 και

3156/2003, με δεδομένη τη συνθετότητα και την έκταση των επιμέρους πράξεων, από τις οποίες απαρτίζεται η μεταβίβαση των απαιτήσεων και εν συνεχεία η ανάθεση της διαχείρισης αυτών, άρα και των αντιστοίχων εγγράφων που την πιστοποιούν, η απαίτηση συγκοινοποίησης στον καθού η εκτέλεση οφειλέτη, στο πλαίσιο της ρύθμισης του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, ολόκληρων των σχετικών συμβάσεων μεταβίβασης και ανάθεσης της διαχείρισης, εκτός του ότι δεν συμπορεύεται με το πνεύμα της ρύθμισης του ανωτέρω άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, είναι ιδιαιτέρως πολυτελής, εξόχως δαπανηρή, στείρα τυπολατρική και παρεμβάλλει σοβαρά εμπόδια στην εκτελεστική διαδικασία, παρεμποδίζοντας αδικαιολογήτως την πρόσβαση σε αυτήν των δανειστών. Η αναγκαστική εκτέλεση θέτει μεν συνήθως τον τύπο πριν από την ουσία, όχι, όμως, σε βαθμό που ν' εγγίζει τα όρια της κατάχρησης. Κατ' ανάγκη λοιπόν, θα πρέπει να επιλεγούν εκείνα μόνο τα έγγραφα, που αποδεικνύουν την συντέλεση της μεταβίβασης και στοιχειοθετούν τη νομιμοποίηση του επισπεύδοντος (πρβλ. ΑΠ 345/2006 δημ. στη ΝΟΜΟΣ). Καθώς δε τα αποτελέσματα της μεταβίβασης επέρχονται αυτοδικαίως εκ του νόμου και χωρίς άλλη διατύπωση και έναντι τρίτων από την καταχώριση της κάθε σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του αρ. 3 του ν. 2844/2000, είναι προφανές ότι και η νομιμοποίηση της εταιρίας που αναλαμβάνει τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων αρχίζει ακριβώς από τότε. Άρα, τα έγγραφα, που πιστοποιούν τις ανωτέρω πράξεις και ολοκληρώνουν τη μεταβίβαση και την ανάθεση της διαχείρισης, είναι τα μόνα κρίσιμα και θα πρέπει να συγκοινοποιούνται στον οφειλέτη με την επιταγή. Όλα τα υπόλοιπα, οσηδήποτε σπουδαιότητα και σοβαρότητα αν παρουσιάζουν για τη διαδικασία της μεταβίβασης καθ' εαυτήν, δεν παύουν να αποτελούν στοιχεία, που αφορούν στις εσωτερικές σχέσεις των εταιριών. Τα έγγραφα που νομιμοποιούν, συνεπώς, την εταιρεία που ανέλαβε τη διαχείριση των μεταβιβασθεισών απαιτήσεων, είναι η καταχώριση σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία των συμβάσεων μεταβίβασης και ανάθεσης της διαχείρισης, σύμφωνα με το αρ. 3 του ν. 2844/2000, ήτοι η δημοσίευση του εντύπου που καθορίστηκε με την υπ' αριθμ. 161/337/2003 (ήδη ΥΑ 207/2020) απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στο Ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, με το σχετικό απόσπασμα των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων απ' όπου θα φαίνεται η καταχώριση της μεταβίβασης της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση. Η κοινοποίηση των εγγράφων αυτών είναι αρκετή και ανταποκρίνεται πλήρως στη νομοτυπική μορφή των εγγράφων που

αξιώνει το άρθρο 925 παρ. 1 ΚΠολΔ (βλ. ΕφΘεσ 177/2022, ΕΑ 832/2022, Εφ.Πειρ. 585/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με τον εκτιμώμενο ως πρώτο λόγο της υπό κρίση ανακοπής (υπό στοιχεία Α και Β), η ανακόπτουσα διώκει την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων εκτέλεσης ισχυριζόμενη ότι η καθ' ης δε νομιμοποιείται ενεργητικά στην επίσπευσή τους. Ειδικότερα διατείνεται, ότι κατά παράβαση του άρθρου 925 παρ. 1 ΚΠολΔ, από τα συγκοινοποιούμενα με την από 23.05.2025 επιταγή προς πληρωμή έγγραφα, δεν αποδεικνύεται ότι η επίδικη απαίτηση μεταβιβάστηκε στην εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα, από την ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα. Ότι συγκεκριμένα, η καθ' ης ως επισπεύδουσα, προς απόδειξη της ενεργητικής της νομιμοποίησης, επικαλέστηκε και συγκοινοποίησε με την προσβαλλόμενη επιταγή, μεταξύ άλλων, την με αρ. πρωτ. δημοσίευση περίληψης της από 30.04.2020 σύμβασης εκχώρησης τιτλοποιούμενων απαιτήσεων στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 11, με αριθμό 109, καθώς και το παράρτημα της ως άνω σύμβασης. Ότι, όπως επιπλέον εκθέτει η καθ' ης στην επιταγή της, η ανωτέρω σύμβαση μεταβίβασης συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε δυνάμει σύμβασης συμπλήρωσης, η οποία δημοσιεύθηκε σε περίληψη στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αρ. πρωτ., στον τόμο 12, με αριθμό 119, χωρίς, ωστόσο, να της συγκοινοποιηθεί και το παράρτημα της ως άνω σύμβασης, με συνέπεια να μην αποδεικνύεται η μεταβίβαση της ένδικης απαίτησης. Ότι επιπλέον, η με αριθμό πρωτ. 1 δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών περίληψη της σύμβασης πώλησης, που τροποποίησε την από 30.04.2020 σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, κατά τα ανωτέρω, αφορούσε και στην επανεκχώρηση απαιτήσεων από την αρχική σύμβαση και επαναμεταβίβαση στην» μέρος του χαρτοφυλακίου των ως άνω απαιτήσεων και δη με την με αριθμό πρωτ. σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων, με την με αριθμό πρωτ. πρόσθετη πράξη στην από σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, με την με αριθμό πρωτ. σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων και με την με αριθμό πρωτ. σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων. Ότι η καθ' ης ουδόλως επικαλέστηκε ή συγκοινοποίησε τις ως άνω συμβάσεις τροποποίησης ή συμπλήρωσης της αρχικής σύμβασης μεταβίβασης, καθώς

και τα παραρτήματα αυτών, καίτοι όφειλε, προκειμένου να αποδείξει επαρκώς κατ' άρθρο 925 ΚΠολΔ την νομιμοποίησή της ως προς την επίσπευση της ένδικης εκτέλεσης για λογαριασμό της δικαιούχου, με αποτέλεσμα η ανακόπτουσα να μην έχει λάβει γνώση ούτε και να γνωρίζει από μόνη της σε τι ακριβώς συνίσταντο οι ανωτέρω προηγούμενες τροποποιήσεις, αλλά ούτε και εάν με κάποια εξ αυτών η σημερινή δικαιούχος που εκπροσωπείται από την εδώ επισπεύδουσα καθ' ης τυχόν έπαυσε να κατέχει την επίδικη απαίτηση. Ο προκείμενος λόγος είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις προμνησθείσες διατάξεις και θα πρέπει να ερευνηθεί ως προστην ουσιαστική του βασιμότητα.

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται και προσκομίζουν, αποδείχθηκαν τα εξής: Δυνάμει της με αριθμό διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, διατάχθηκε η ανακόπτουσα να καταβάλει στην πιστώτρια τράπεζα με την επωνυμία το ποσό των 84.206,29 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων, για απαίτησή της που απορρέει από την με αριθμό σύμβαση στεγαστικού δανείου, ποσού 800.000 ευρώ, που καταρτίστηκε ανάμεσα στην ως άνω τράπεζα και στην ανακόπτουσα. Στη συνέχεια, η άνω τράπεζα εκχώρησε τις απαιτήσεις της από δάνεια και πιστώσεις στην αλλοδαπή εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία

..... που εδρεύει στην Ιρλανδία και εκπροσωπείται νόμιμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3156/2003 και ν. 4354/2015, δυνάμει της από 30.04.2020 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίσθηκε στα δημόσια βιβλία του άρθρου 3 ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11, με α.α. 109, με αριθμό πρωτ.

..... Ακολούθως, η ως άνω δικαιούχος εταιρία ανέθεσε τη διαχείριση των εν λόγω απαιτήσεων στην καθ' ης, δυνάμει της από 30.04.2020 σύμβασης διαχείρισης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίσθηκε νόμιμα στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, και έλαβε αριθμό πρωτ. που καταχωρίσθηκε στα βιβλία του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών στον τόμο 11, με αριθμό 110. Υπό την ιδιότητα της ως μη δικαιούχου και μη υπόχρεου διαδίκου, διαχειρίστριας των απαιτήσεων της ως άνω αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού, η καθ' ης επέδωσε στην ανακόπτουσα την από 23.05.2025 επιταγή προς πληρωμή, κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό διαταγής πληρωμής, επιτάσσοντάς την να της καταβάλει το ανωτέρω ποσό, πλέον τόκων και εξόδων. Παράλληλα, κοινοποίησε, μεταξύ άλλων, στην ανακόπτουσα ακριβές αντίγραφο των

προαναφερθέντων συμβάσεων πώλησης και μεταβίβασης τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, σύμφωνα με τα άρθρα 10, 14 ν. 3156/2003 και ακριβές αντίγραφο του με αριθμό 796 παραρτήματος της με αριθμό πρωτ. σύμβασης, που

καταχωρίστηκε στον τόμο 11 και αριθμό 109 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, την με αριθμό πρωτ.

δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 11, αριθμός 110) περίληψης της από 30.04.2020 σύμβασης διαχείρισης τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, την με αριθμό

δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών (τόμος 12, αριθμός 119) της τροποποίησης της παρ. Α1 του με αριθμό πρωτ.

Εντύπου Δημοσίευση Συμβάσεων του άρθρου 10 παρ. 8 ν. 3156/2003. Ωστόσο, ενώ η από 30.04.2020 σύμβαση μεταβίβασης συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε δυνάμει της από 20.04.2021 σύμβασης συμπλήρωσης, η οποία δημοσιεύθηκε σε περίληψη στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών με αρ. πρωτ.

στον τόμο 12, με αριθμό 119, κατά τα ανωτέρω, δεν συγκοινοποιήθηκε στην ανακόπτουσα και το παράρτημα της ως άνω σύμβασης, με συνέπεια να μην αποδεικνύεται η μεταβίβαση της ένδικης απαίτησης. Επιπροσθέτως, η με αριθμό πρωτ.

Δημοσίευση στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών περίληψη της σύμβασης πώλησης, που τροποποίησε την από 30.04.2020 σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, αφορούσε και στην επανεκχώρηση απαιτήσεων από την αρχική σύμβαση και επαναμεταβίβαση στην

μέρος του χαρτοφυλακίου των ως άνω απαιτήσεων και δη με την με αριθμό πρωτ.

σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων, με την με αριθμό πρωτ.

πρόσθετη πράξη στην από 30.04.2020 σύμβαση μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, με την με αριθμό πρωτ.

σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων και με την με αριθμό πρωτ.

σύμβαση επανεκχώρησης επιχειρηματικών απαιτήσεων. Εντούτοις, η καθ'ης ουδόλως επικαλέστηκε, ούτε συγκοινοποίησε τις ως άνω

συμβάσεις τροποποίησης ή συμπλήρωσης της αρχικής σύμβασης μεταβίβασης, καθώς και τα παραρτήματα αυτών, καίτοι όφειλε, προκειμένου να αποδείξει επαρκώς κατ'

άρθρο 925 ΚΠολΔ την νομιμοποίησή της ως προς την επίσπευση της ένδικης εκτέλεσης για λογαριασμό της δικαιούχου, με αποτέλεσμα η ανακόπτουσα να μην

έχει λάβει γνώση ούτε και να γνωρίζει από μόνη της σε τι ακριβώς συνίσταντο οι ανωτέρω προηγούμενες τροποποιήσεις, αλλά ούτε και εάν με κάποια εξ αυτών η

σημερινή δικαιούχος που εκπροσωπείται από την εδώ επισπεύδουσα καθ'ης τυχόν έπαυσε να κατέχει την επίδικη απαίτηση. Με τον τρόπο όμως αυτό δεν πληρούνται

οι προϋποθέσεις του άρθρου 925 ΚΠολΔ, εφόσον δεν αποδεικνύεται η ενεργητική νομιμοποίηση της ως άνω αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού στην επίσπευση των προσβαλλόμενων πράξεων εκτέλεσης. Συνεπώς, δεδομένου ότι δεν αποδεικνύεται με βεβαιότητα ότι μεταξύ των απαιτήσεων που μεταβιβάστηκαν στην ως άνω αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού, που εδρεύει στην και εκπροσωπείται νόμιμα και των οποίων τη διαχείριση ανέλαβε η καθ'ης, ήταν και η επίδικη σύμβαση, η ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή τυγχάνει άκυρη, ελλείπει ενεργητικής νομιμοποίησης της καθ'ης στην επίσπευσή της. Ως εκ τούτου άκυρες είναι και οι μεταγενέστερες πράξεις εκτέλεσης που στηρίζονται στην ως άνω άκυρη επιταγή προς πληρωμή και δη η προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, η οποία προσβάλλεται αυτοτελώς. Συνεπώς, ο σχετικός λόγος της ανακοπής θα πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος.

Κατόπιν των ανωτέρω, η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ θα πρέπει να απορριφθεί, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος ανακοπής που να βάλλει κατά του εκτελεστού τίτλου. Ο ανωτέρω λόγος ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ θα πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων ανακοπής που βάλλουν κατά των ανωτέρω πράξεων εκτέλεσης και να ακυρωθούν η από επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό διαταγής πληρωμής και η με αριθμό έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Τα δικαστικά έξοδα της ανακοπτούσας θα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της καθ'ης, ανάλογα με την έκταση της νίκης και της ήττας καθενός διαδίκου (άρθρο 178 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης (υπό
στοιχείο Α) ανακοπή και την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης (υπό στοιχείο
Β) ανακοπή, αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ.

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ την με αριθμό διαταγή πληρωμής του Δικαστή του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από _____ επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό : _____ διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και την με αριθμό _____ έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης σε μέρος των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του, και σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση αυτού, την 16^η Δεκεμβρίου 2025, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

.

.